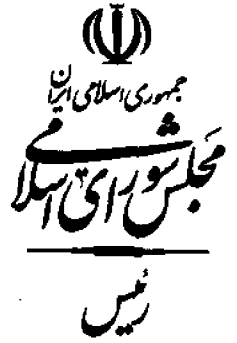


شماره: ۴۴۰ / ۲۸۵۴۹

تاریخ: ۱۳۹۰/۰۵/۰۸

پست:

پستی



ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۹۰۱۱۴۰۶۰
تاریخ ثبت:	۱۳۹۰/۵/۸
صفت ورود:	
صبح <input type="checkbox"/>	
عصر <input type="checkbox"/>	

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

عطف به نامه شماره ۸۹/۳۰/۴۱۶۰۰ مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۴ و پیرو نامه شماره ۴۴۰/۷۶۶۷۲ مورخ ۱۳۸۹/۱۱/۱۶ در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لایحه اصلاح قانون معادن که به منظور رفع ایرادات آن شورا در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۰/۵/۲ مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه اصلاح قانون معادن

ماده ۱ - ...

ماده ۶ - ماده (۶) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۶ - اکتشاف مواد معدنی، منوط به صدور پروانه اکتشاف توسط وزارت صنایع و معادن است. چگونگی اخذ پروانه، ضوابط اکتشاف، مدت اعتبار پروانه، انتقال حقوق متعلق به آن پروانه و نیز سایر موارد ضروری مربوط برابر مفاد این قانون در آیین‌نامه اجرائی تعیین می‌شود.

تبصره ۱ - اکتشاف حین بهره‌برداری نیاز به صدور پروانه اکتشاف ندارد، لکن در صورت کشف ذخیره یا ماده معدنی جدید گواهی کشف دارنده پروانه بهره‌برداری به‌ترتیب با رعایت مفاد این قانون اصلاح یا گواهی کشف جدید صادر می‌شود.

تبصره ۲ - متقاضیان پروانه اکتشاف موظفند در زمان تعیین و تحویل محدوده بلامعارض، مبلغی را براساس تعرفه‌ای که سالانه از طرف وزارت صنایع و معادن پیشنهاد می‌شود و در شورای عالی معادن به تصویب می‌رسد، پرداخت نمایند.

تبصره ۳ - دارندگان پروانه اکتشاف موظفند از زمان صدور پروانه اکتشاف، سالانه به ازاء هر کیلومتر مربع از محدوده اکتشافی، مبلغی را به دولت پرداخت نمایند. میزان این مبلغ هر سال به پیشنهاد وزارت صنایع و معادن و تصویب شورای عالی معادن تعیین می‌شود.

تبصره ۴ - درآمدهای ناشی از اجرای تبصره‌های (۲) و (۳) این ماده به حساب خزانه‌داری کل واریز و معادل آن در بودجه سالانه وزارت صنایع و معادن برای توسعه معادن با اولویت اکتشاف منظور می‌گردد.

- ماده (۶) لایحه به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

ماده ۶ - سه تبصره به شرح ذیل به عنوان تبصره‌های (۲)، (۳) و (۴) به ماده (۶) قانون

به شرح زیر الحاق می گردد و تبصره ذیل آن به تبصره (۱) تغییر می یابد.

تبصره ۲ - متقاضیان پروانه اکتشاف موظفند در زمان تعیین و تحویل محدوده بلامعارض، مبلغی را بر اساس تعرفه ای که سالانه از طرف وزارت صنعت، معدن و تجارت پیشنهاد می شود و در شورای عالی معادن به تصویب می رسد پرداخت نمایند.

تبصره ۳ - دارندگان پروانه اکتشاف به استثناء مالک یا مالکان شخصی در ملک خود یا موقوفات موظفند از زمان صدور پروانه اکتشاف، سالانه به ازاء هر کیلومتر مربع از محدوده اکتشافی، مبلغی را به دولت پرداخت نمایند. میزان این مبلغ هر سال به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و تصویب شورای عالی معادن تعیین می شود.

تبصره ۴ - درآمدهای ناشی از اجرای تبصره های (۲) و (۳) این ماده به حساب خزانه داری کل واریز و معادل آن در بودجه سالانه وزارت صنعت، معدن و تجارت برای توسعه معادن با اولویت اکتشاف منظور می گردد.

ماده ۷ -

ماده ۸ - ماده (۸) قانون به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۸ - دارندگان گواهی کشف می توانند حداکثر ظرف یک سال پس از صدور گواهی کشف، درخواست خود را برای اخذ پروانه بهره برداری معدن کشف شده، تسلیم وزارت صنایع و معادن نمایند. عدم تسلیم درخواست مزبور در مهلت مقرر موجب سلب حق اولویت می شود.

تبصره - در صورت عدم تسلیم به موقع درخواست ارقام هزینه های اکتشافی مندرج در گواهی کشف به نرخ روز، توسط بهره بردار ذخیره معدنی مکشوفه به کاشف یا دارنده گواهی مذکور به ترتیبی که در آیین نامه اجرائی این قانون مشخص خواهد شد پرداخت می گردد.

ماده (۸) لایحه حذف می شود.

ماده ۹ -

ماده ۱۰ - ماده (۱۰) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۱۰ - بهره‌برداران از ذخایر معدنی بلامعارض به‌استثنا کاشفان فقط در مهلت مقرر در ماده (۸) از طریق مزایده‌ای که شرایط آن به‌ترتیبی که در آیین‌نامه اجرائی این قانون خواهد آمد، از بین اشخاص حقیقی و حقوقی که به‌موجب قوانین کشور مجاز به فعالیت اقتصادی در ایران می‌باشند، انتخاب می‌گردند.

تبصره ۱ - تولیدکنندگان مواد معدنی فرآوری شده، واحدهای صنعتی مصرف‌کننده مواد معدنی، متخصصان حقیقی و حقوقی دارنده پروانه اشتغال فعالیت‌های معدنی، کاشفان معدن مربوط که در مهلت مقرر در ماده (۸) موفق به تسلیم درخواست اخذ پروانه بهره‌برداری نشده‌اند و شرکت‌های تعاونی معدنی متشکل از کارکنان معادن در صورتی که دارای صلاحیت فنی و مالی باشند به ترتیب، مطابق آیین‌نامه اجرائی این قانون در زمان واگذاری، در شرایط مساوی در اولویت می‌باشند.

تبصره ۲ - وزارت صنایع و معادن می‌تواند پس از اجرای این ماده و تشریفات قانونی، در صورت نبود متقاضی، با تصویب شورای عالی معادن در مورد بهره‌برداری از معدن تعیین تکلیف کند.

تبصره (۲) ماده (۱۰) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

تبصره ۲ - وزارت صنعت، معدن و تجارت پس از اجرای این ماده و تشریفات قانونی، در صورت نبود متقاضی، با تصویب شورای عالی معادن رأساً در مورد بهره‌برداری از ذخایر معدنی بلامعارض اقدام می‌نماید.

ماده ۱۱ - ماده (۱۲) قانون به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۱۲ - شورای عالی معادن برای ایجاد وحدت رویه و هماهنگی در انجام تکالیف و اختیارات تعیین شده در این قانون و حفظ حقوق دولت و دارندگان پروانه فعالیت های معدنی و همچنین ایجاد امنیت سرمایه گذاری در این بخش با ترکیب زیر تشکیل می شود.

۱ - وزیر صنایع و معادن (رئیس)

۲ - یک نفر از قضات عالی رتبه به انتخاب رئیس قوه قضائیه

۳ - رئیس سازمان حفاظت محیط زیست

۴ - معاون امور معدنی وزیر صنایع و معادن (دبیر)

۵ - رئیس سازمان جنگل ها، منابع طبیعی و آبخیزداری کشور

۶ - یک نفر حقوقدان آشنا به قوانین حوزه صنعت و معدن با معرفی

وزیر صنایع و معادن

۷ - رئیس سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

۸ - یک نفر از مدیران معدنی ستاد وزارت صنایع و معادن با معرفی وزیر

۹ - یک نفر از متخصصین صاحب نظر در امور معدنی به انتخاب شورای مرکزی

سازمان نظام مهندسی معدن کشور (بدون حق رأی)

۱۰ - یک نفر از بهره برداران با تجربه و متخصص در امور معدنی با انتخاب خانه معدن

(بدون حق رأی)

۱۱ - یک نفر از بهره برداران باتجربه و متخصص در امور معدنی با انتخاب

اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران (بدون حق رأی)

تبصره ۱ - شورای عالی معادن می تواند اشخاص حقیقی یا حقوقی را به عنوان مطلع،

ذی نفع یا کارشناس بدون حق رأی برای حضور در جلسه دعوت نماید.

تبصره ۲ - اعضاء انتخابی شورای عالی معادن برای مدت چهار سال تعیین می شوند و

انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

تبصره ۳ - وظایف و اختیارات شورای عالی معادن به شرح ذیل است:

- الف - اتخاذ تصمیم در موارد اختلاف دارندگان پروانه فعالیت معدنی در صورت لزوم
- ب - تشخیص و اصلاح و تغییر کمیت و کیفیت ذخیره معدنی و کاهش یا افزایش محدوده‌های اکتشافی و معدنی به تناسب میزان ذخیره و استخراج
- پ - تشخیص موارد خارج از اختیار دارندگان مجوز عملیات معدنی
- ت - تأثیر محاسبه حقوق دولتی استخراج واقعی کمتر از میزان مندرج در پروانه بهره‌برداری

ث - سایر موارد مندرج در این قانون

تبصره ۴ - تصمیمات شورای عالی معادن با حداقل چهاررأی، قطعی و لازم‌الاجراء است.

تبصره ۵ - دبیرخانه شورای عالی معادن در محل وزارت صنایع و معادن تشکیل می‌شود.

تبصره ۶ - یک نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به پیشنهاد کمیسیون صنایع و معادن و انتخاب مجلس شورای اسلامی، به عنوان ناظر در جلسات شورای عالی معادن شرکت خواهد نمود.

- در بندهای (۹)، (۱۰) و (۱۱) عبارت «بدون حق رأی» حذف می‌گردد.

- کلمه «لزوم» در انتهای بند (الف) تبصره (۳) حذف و عبارت «توافق طرفین مبنی بر حکم به داوری از سوی شورای عالی معادن» اضافه می‌گردد.

- به انتهای تبصره (۴) عبارت «ولی این امر مانع اعتراض در دیوان عدالت اداری نیست» اضافه می‌شود.

ماده ۱۲ - ...

ماده ۱۳- ماده (۱۴) قانون به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۱۴- دارنده پروانه بهره برداری باید درصدی از بهای ماده معدنی موضوع پروانه را به نرخ روز در سر معدن به صورت استخراج شده یا کانه آرایشی شده یا فرآوری شده در چهارچوب بودجه مصوب به تشخیص وزارت صنایع و معادن به عنوان حقوق دولتی به وزارت صنایع و معادن پرداخت نماید. ضوابط تعیین زمان و میزان درصد یاد شده با توجه به عوامل مؤثر در آیین نامه اجرائی این قانون مشخص می شود. درآمدهای حاصل از اجرای این ماده به حساب خزانه داری کل کشور منظور می گردد.

- در سطر پنجم ماده (۱۳) عبارت «مؤثری همچون محل و موقعیت معدن، شرایط و موقعیت منطقه، میزان و نوع کانه آرایشی، وضعیت ذخیره معدنی، روش استخراج، تعهدات و سود ترجیحی بهره بردار» جایگزین کلمه «مؤثر» می شود.

تبصره ۱-...

تبصره ۵- بهره برداران معدنی که در جهت بهره برداری بهینه و صیانت از ذخایر معدنی، ارتقاء بهره وری و تحقیق و توسعه و اکتشاف و حفظ محیط زیست در معدن مربوط اقدام نمایند، با تأیید شورای عالی معادن از پرداخت حداکثر تا بیست درصد (۲۰٪) حقوق دولتی معاف می باشند.

تبصره ۶- دولت مکلف است پانزده درصد (۱۵٪) از حقوق دولتی وصولی را به اعتبارات همان استان اضافه نماید، به طوری که تمام اعتبار یاد شده جهت ایجاد زیرساخت و رفاه و توسعه شهرستان با اولویت بخشی که معدن در آن واقع شده، اختصاص یابد.

تبصره ۷- میزان استخراج مندرج در پروانه بنا به درخواست بهره بردار و تأیید وزارت صنایع و معادن قابل افزایش یا کاهش است. حقوق دولتی براساس آخرین اصلاحات به میزان مندرج در پروانه اخذ می گردد و در مواردی که عدم استخراج به میزان مندرج در پروانه بهره برداری، خارج از ید و اراده بهره بردار باشد، با تأیید شورای عالی معادن می تواند برابر میزان استخراج واقعی محاسبه گردد.

ماده ۱۴- ماده (۱۹) قانون به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۱۹- هر شخص حقیقی و حقوقی که بدون اخذ پروانه اکتشاف یا بهره برداری و یا اجازه برداشت، اقدام به حفاری های اکتشافی، استخراج، برداشت، بهره برداری و حمل مواد معدنی نماید، متصرف در اموال عمومی و دولتی محسوب می شود و طبق ماده (۱۹۰) قانون مجازات اسلامی رفتار خواهد شد.

نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلف است وظایف قانونی خود را به منظور جلوگیری از اینگونه اقدامات که از مصادیق جرم مشهود است با معرفی متهم یا متهمان برای صدور حکم به مراجع قضائی، انجام دهد.

وزارت صنایع و معادن مکلف است ضمن درخواست ضرر و زیان ناشی از جرم با تعیین میزان خسارت وارده، اقدامات لازم را از طریق مراجع قضائی مربوط انجام دهد.

تبصره ۱- هرگونه تصرف اشخاص حقیقی یا حقوقی در محدوده دارای مجوز عملیات معدنی بدون داشتن حکم از مراجع قضائی، تصرف عدوانی محسوب می شود. در این موارد نیروی انتظامی موظف است حسب درخواست دارندگان مجوز یا وزارت صنایع و معادن، بلافاصله نسبت به رفع تصرف و مزاحمت اقدام و متهم یا متهمان را به مراجع قضائی معرفی نماید.

تبصره ۲- مزاحمت اشخاص حقیقی یا حقوقی به نحوی که مانع عملیات معدنی شود، جرم تلقی و مجرم ضمن جبران خسارت، به حبس از یک تا شش ماه و یا پرداخت جریمه نقدی معادل دو برابر خسارت وارده محکوم می شود.

ماده ۱۵- ماده (۲۰) قانون به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۲۰- وزارت صنایع و معادن به دارندگان مجوزهای اکتشاف و بهره برداری و اجازه برداشت که به تعهدات خود عمل ننمایند با تعیین مهلتی مناسب اخطار می کند تا تعهد خود را ایفاء نمایند. در صورتی که اشخاص مزبور در انقضای مهلت مقرر اقدامی ننمایند و یا اقدام انجام شده کافی نباشد، با تأیید شورای عالی معادن ملزم به پرداخت

خسارات ناشی از عدم انجام تعهدات مربوط می‌شوند و یا در نهایت برای ادامه عملیات مربوط فاقد صلاحیت شناخته می‌شوند. انجام این عمل در اعتبار پروانه بهره‌برداری و یا حقوق اشخاص ثالث تأثیری ندارد.

تبصره ۱- مواردی که خارج از ید و اراده دارندگان مجوز باشد، از حکم این ماده مستثنی است.

تبصره ۲- موارد مشمول خسارت و فاقد صلاحیت و خارج از ید و اراده مکتشف و بهره‌بردار در آیین‌نامه اجرائی این قانون تعیین می‌شود.

با توجه به توضیح کمیسیون، نمایندگان محترم شورای نگهبان، مصوبه مجلس را در تبصره‌های (۵) و (۷) ماده (۱۴) موضوع ماده (۱۳) لایحه و مواد (۱۴) و (۱۵) لایحه را قبول نمودند.

ماده ۱۶- ماده (۲۱) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۲۱- بهره‌بردار و دارنده اجازه برداشت قبلی موظفند اموال و تجهیزات مربوط به معدن را که انتزاع آن به تشخیص کارشناسی وزارت صنایع و معادن موجب ورود لطمه و خسارت به معدن می‌شود به نرخ تعیین شده براساس ارزیابی کارشناس رسمی دادگستری یا کارشناس نظام مهندسی معدن به قیمت روز به بهره‌بردار جدید واگذار کنند. در صورت عدم واگذاری اموال و تجهیزات مربوط به معدن برابر شرایط یاد شده، مسؤول جبران خسارت وارده خواهند بود.

ماده (۱۶) حذف می‌گردد.

ماده ۱۷- ماده (۲۲) قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۲۲- چنانچه اجرای عملیات معدنی در محدوده املاک دایر یا مسبوق به احیاء اشخاص حقیقی و حقوقی و مؤسسات دولتی و مؤسسات عمومی غیردولتی و سازمان اوقاف و امور خیریه واقع و نیاز به تصرف این املاک باشد، مجری ذی‌ربط پس از تأیید

وزارت صنایع و معادن مکلف است اجرت‌المثل یا بهای آن را بدون محاسبه ذخایر معدنی واقع در آن، به صاحب ملک بپردازد. در صورت بروز اختلاف، اجرت‌المثل یا بها، برابر نظر کارشناسی رسمی دادگستری به قیمت روز به صاحب ملک پرداخت می‌شود و در صورت امتناع وی از دریافت آن، در صندوق سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تودیع می‌گردد. در این صورت زمینه انجام عملیات معدنی توسط وزارت صنایع و معادن با هماهنگی دستگاه‌های مسئول فراهم می‌شود.

تشخیص دایر یا مسبوق به احیاء بودن املاک و وضع مالکیت مالک یا مالکین به‌عهدده مراجع مربوطه است.

تبصره ۱- در صورتی که برای ادامه عملیات اکتشاف یا بهره‌برداری و استخراج معادن واقع در خارج از املاک یاد شده نیاز به حفر کانال یا تونل زیرزمینی باشد که در عمق عرفی املاک مزبور قرار گیرد، مشمول ماده فوق بوده، در غیر این صورت تابع ملک نخواهد بود. تشخیص عمق عرفی موضوع این تبصره با توجه به نوع کاربری اراضی منطقه عملیات معدنی با کارشناس رسمی دادگستری است.

تبصره ۲- مالک یا مالکین املاک مذکور یا قائم‌مقام قانونی آنها در أخذ پروانه اکتشاف ذخایر سنگ لاشه ساختمانی و سنگ‌های تزئینی و نما واقع در عمق عرفی املاک دایر یا مسبوق به احیاء خود که به ترتیب مقرر در قسمت اخیر تبصره فوق تعیین می‌شود، مشروط به تسلیم درخواست به وزارت صنایع و معادن، قبل از صدور پروانه اکتشاف برای سایرین، نسبت به آنها حق تقدم خواهند داشت که در این صورت مواد مکشوفه تا عمق عرفی تبع ملک متعلق به آنان بوده، ضمن معافیت از پرداخت حقوق دولتی، براساس مفاد ماده (۱۰) این قانون مشابه دارندگان گواهی کشف با آنها رفتار خواهد شد.

تبصره ۳- مأموران انتظامی مکلفند در صورت ممانعت مالک از اجرای عملیات معدنی موضوع این ماده، بلافاصله به درخواست وزارت صنایع و معادن و دستور مقام قضائی رفع ممانعت و مزاحمت نمایند.

ماده (۱۷) حذف می گردد.

ماده ۱۸ - ...

ماده ۱۹ - ماده (۲۴) قانون به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۲۴ - جهت تسریع در امر اکتشاف و بهره برداری از معادن، دستگاه های اجرایی مربوط مکلفند حداکثر ظرف دو ماه نسبت به استعلام وزارت صنایع و معادن جهت صدور پروانه اکتشاف در موارد ذیل اعلام نظر نمایند:

الف - حریم قانونی راهها و راه آهن

ب - داخل شهرها و حریم قانونی آنها

پ - حریم قانونی سد ها و شبکه های توزیع آب و حوضچه های سد ها و قنوات

ت - داخل جنگل ها و مراتع

ث - حریم اماکن مقدسه و ابنیه تاریخی

ج - حریم پادگان ها و محل استقرار نیرو های مسلح

چ - مناطقی با عنوان پارک ملی، آثار طبیعی ملی، پناهگاه حیات وحش و حفاظت شده

ح - حوزه های دارای مواد پرتوزا بیش از حد مجاز

استعلام از دستگاه های اجرایی ذی ربط، توسط وزارت صنایع و معادن و فقط یکبار برای صدور پروانه اکتشاف انجام می گیرد. پروانه اکتشاف توسط وزارت صنایع و معادن حداکثر سه ماه پس از استعلام صادر می شود. اعلام نظر باید برای کل محدوده مورد تقاضا صورت گیرد و عدم اعلام نظر در مهلت مقرر به منزله موافقت دستگاه های مذکور تلقی می شود.

تبصره ۱ - دستگاه های اجرایی مربوط مکلفند ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون، نسبت به اعلام وضعیت حریم های قانونی خود به وزارت صنایع و معادن اقدام نمایند.

تبصره ۲ - سازمان انرژی اتمی ایران مکلف است ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون حوزه های اکتشافی دارای مواد پرتوزا بیش از حد مجاز را به وزارت صنایع و

معادن اعلام نماید. همچنین سازمان انرژی اتمی ایران ابتداء هر سال محدوده‌های جدید را اعلام می‌کند و وزارت صنایع و معادن مکلف است با رعایت مفاد این ماده در مناطق اعلام شده از سازمان انرژی اتمی ایران استعلام نماید.

تبصره ۳- وزارت صنایع و معادن و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند در مورد معادن متروکه و مسبوق به سابقه واقع در مناطق موضوع بند (ز) این ماده بررسی و تصمیم‌گیری نمایند و در صورت عدم توافق چنانچه با در نظر گرفتن نوع ماده معدنی و میزان ذخیره از نظر مصالح ملی، بهره‌برداری از این معادن به مصلحت باشد، وزارت صنایع و معادن با تصویب هیأت وزیران نسبت به احیاء و راه‌اندازی آنها اقدام کند.

- صدر ماده (۲۴) به شرح ذیل اصلاح می‌گردد.
ماده ۲۴- جهت تسریع در امر اکتشاف و بهره‌برداری از معادن، دستگاه‌های اجرایی و متولیان قانونی مربوط مکلفند حداکثر ظرف دو ماه نسبت به استعلام وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت صدور پروانه اکتشاف در موارد ذیل اعلام نظر نمایند:
- در سطر دوم تبصره (۳) «بند (ز)» به «بند (ج)» اصلاح می‌گردد.

تبصره ۴- ...

ماده ۲۰ - ...

اصلاحات فوق در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دوم مردادماه یکهزار و سیصد و نود

مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی